

Закон України Про споживче кредитування

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) договір про споживчий кредит - вид кредитного договору, за яким кредитор надає зобов'язується надати споживчий кредит у розмірі та на умовах, встановлених договором, а споживач (позичальник) зобов'язується повернути кредит та сплатити проценти за користування кредитом на умовах, встановлених договором;

2) загальна вартість кредиту для споживача - сума загального розміру кредиту та загальних витрат за споживчим кредитом;

3) загальний розмір кредиту - сума коштів, які надані та/або можуть бути надані споживачу за договором про споживчий кредит;

4) загальні витрати за споживчим кредитом - витрати споживача, включаючи проценти за користування кредитом, комісії та інші обов'язкові платежі за додаткові та супутні послуги кредитодавця та кредитного посередника (за наявності), для отримання, обслуговування і повернення кредиту;

5) кредитна лінія - вид кредиту, надання якого здійснюється повністю або частинами в узгоджені сторонами строки протягом строку кредитування. При цьому може бути передбачено право споживача отримати кредит у межах встановленого кредитного ліміту у разі часткового або повного погашення кредиту протягом строку кредитування, визначеного в договорі про споживчий кредит;

6) кредитний посередник - фізична особа, фізична особа - підприємець або юридична особа, яка не виступає кредитором і надає посередницькі послуги у сфері споживчого кредитування від імені, в інтересах та за дорученням кредитодавця або від свого імені в інтересах кредитодавця;

7) кредитор - банк або інша фінансова установа, яка відповідно до закону має право надавати споживчі кредити;

8) реальна річна процентна ставка - загальні витрати за споживчим кредитом, виражені у процентах річних від загального розміру виданого кредиту;

9) споживач - фізична особа, яка уклала або має намір укласти договір про споживчий кредит;

10) споживче кредитування - правовідносини щодо надання, обслуговування та повернення споживчого кредиту;

11) споживчий кредит (кредит) - грошові кошти, що надаються споживачу (позичальникові) на придбання товарів (робіт, послуг) для задоволення потреб, не пов'язаних з підприємницькою, незалежною професійною діяльністю або виконанням обов'язків найманого працівника.

2. Інші терміни в цьому Законі вживаються у значенні, наведеному в [Цивільному кодексі України](#), [Законі України "Про захист прав споживачів"](#) та законах України з питань регулювання ринків фінансових послуг.

Стаття 2. Мета закону

1. Метою цього Закону є захист прав та законних інтересів споживачів і кредиторів, створення належного конкурентного середовища на ринках фінансових послуг та підвищення довіри до нього, забезпечення сприятливих умов для розвитку економіки України, гармонізація законодавства України із законодавством Європейського Союзу та міжнародними стандартами.

Стаття 3. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини між кредиторів, кредитними посередниками та споживачами під час надання послуг споживчого кредитування.

2. Цей Закон не поширюється на:

- 1) договори, що містять умову про споживчий кредит у формі кредитування рахунку зі строком погашення кредиту до одного місяця, та кредитні договори, що укладаються на строк до одного місяця;
 - 2) договори позики, що не передбачають сплати процентів чи будь-яких інших платежів за користування наданими за такими договорами грошовими коштами;
 - 3) кредитні договори, метою яких є надання споживачу права вчиняти правочини з фінансовими інструментами, якщо такі правочини вчиняються за участю чи за посередництвом кредитодавця або іншого професійного учасника ринку цінних паперів;
 - 4) кредити, що надаються за договорами, укладеними в результаті врегулювання спору шляхом укладання мирової угоди, затвердженої судом;
 - 5) кредити, що надаються виключно в рамках відповідних державних програм або програм органів місцевого самоврядування визначеному колу фізичних осіб і передбачають окремі, визначені такими програмами, умови кредитування, у тому числі виплату процентів за користування кредитом;
 - 6) несанкціонований овердрафт, що є перевищенням суми операції, здійсненої за рахунком, над сумою встановленого кредитного ліміту, що обумовлений договором між кредитодавцем та споживачем і не є прогнозованим за розміром та часом виникнення;
 - 7) кредитні договори, загальний розмір кредиту за якими не перевищує однієї мінімальної заробітної плати, встановленої на день укладення кредитного договору;
 - 8) кредити, що надаються ломбардами у разі передання предмета застави на збереження ломбарду, за умови що зобов'язання споживача обмежуються вартістю предмета застави.
3. До кредитів у формі кредитування рахунку зі строком погашення кредиту, що становить від одного до трьох місяців або на вимогу, застосовуються лише вимоги частини першої, пунктів 1 і 2 частини другої [статті 7](#), [статей 8-10](#), частин першої - четвертої [статті 12](#), [статті 13](#), частини шостої [статті 15](#), [статті 18 цього Закону](#).

4. Надання (отримання) споживчих кредитів в іноземній валюті на території України забороняється.

Стаття 4. Законодавство про споживче кредитування

1. Законодавство про споживче кредитування в Україні ґрунтується на [Конституції України](#) і складається з цього Закону та інших нормативно-правових актів щодо надання послуг споживачам.

2. У разі якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж законодавством України, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 5. Державне регулювання та нагляд у сфері споживчого кредитування

1. Державне регулювання та нагляд у сфері споживчого кредитування здійснюються органами, що здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг відповідно до законодавства.

2. Органи, що здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг, у межах своєї компетенції у сфері споживчого кредитування:

1) затверджують методику розрахунку загальної вартості кредиту для споживача, реальної річної процентної ставки за договором про споживчий кредит;

2) встановлюють вимоги до кредитних посередників та їхньої діяльності;

3) здійснюють інші повноваження, передбачені законом.

3. Органи, що здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг, координують свою діяльність щодо державного регулювання та нагляду у сфері споживчого кредитування у порядку та формах, визначених законодавством про фінансові послуги та про державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг.

4. Інші державні органи здійснюють контроль за діяльністю учасників ринку споживчого кредитування та отримують від них інформацію у межах повноважень, визначених законом.

Стаття 6. Кредитний посередник

1. Споживчі кредити можуть надаватися за участю кредитних посередників. Кредитними посередниками можуть виступати кредитні брокери або кредитні агенти.

Діяльність кредитних посередників не належить до фінансових послуг і може включати збір та опрацювання документів споживача для отримання споживчого кредиту, ідентифікацію та верифікацію споживача, підготовку та підписання від імені кредитодавця договору про споживчий кредит, консультування, надання інформаційних та інших посередницьких послуг у споживчому кредитуванні.

Кредитні посередники можуть діяти за межами зареєстрованого місцезнаходження фінансових установ, інтереси яких вони представляють.

2. Кредитний брокер - це юридична особа або фізична особа - підприємець, яка від свого імені в інтересах кредитодавця здійснює за винагороду посередницьку діяльність у сфері споживчого кредитування.

Кредитний брокер несе перед кредитодавцем відповідальність за повноту і достовірність даних, зібраних ним про споживача.

3. Кредитний агент - це фізична особа, фізична особа - підприємець або юридична особа, яка діє від імені та в інтересах кредитодавця і виконує частину його обов'язків за договором про споживчий кредит. Кредитний агент діє на підставі договору доручення із кредитодавцем.

4. Перед укладенням договору про споживчий кредит кредитний посередник повинен надати споживачу в письмовій формі інформацію про:

- 1) своє найменування (прізвище, ім'я, по батькові) та місцезнаходження;
- 2) державну реєстрацію (для фізичних осіб - підприємців та юридичних осіб);
- 3) те, чи є кредитний посередник кредитним брокером чи кредитним агентом, сферу власних повноважень;
- 4) найменування кредитодавця (кредитодавців), в інтересах якого (яких) діє кредитний посередник;
- 5) перелік послуг, які пропонує кредитний посередник;
- 6) розмір винагороди (комісійного збору) чи іншої плати за послуги кредитного посередника.

У разі якщо кредитний посередник представляє інтереси декількох кредитодавців одночасно, він має поінформувати про це споживача та надати йому однаковий обсяг інформації щодо пропозицій усіх кредитодавців, а також зобов'язаний не допускати дискримінації окремих кредитодавців.

5. Інформація про комісійний збір чи іншу плату, що сплачується споживачем кредитному посереднику за його послуги, надається кредитним посередником кредитодавцю для розрахунку загальних витрат за споживчим кредитом та реальної річної процентної ставки.

6. Інформація про кредитних посередників розміщується на їхніх власних веб-сайтах (за наявності), на веб-сайті кредитодавця (про кредитних посередників, що діють в інтересах цього кредитодавця) та в місцях, доступ до яких є вільним для споживачів, у всіх приміщеннях кредитних посередників, призначених для надання відповідних послуг.

Стаття 7. Реклама споживчого кредиту

1. Якщо в рекламі щодо надання споживчого кредиту зазначається процентна ставка чи будь-які дані, що стосуються загальних витрат за споживчим кредитом, така реклама додатково до вимог, встановлених законодавством про рекламу, повинна містити стандартну інформацію.

2. У стандартній інформації визначається:

1) максимальна сума, на яку може бути виданий кредит;

2) реальна річна процентна ставка;

3) максимальний строк, на який видається кредит;

4) у разі надання кредиту для придбання товарів (послуг) у формі оплати з відстроченням або з розстроченням платежу - розмір першого внеску.

Стандартна інформація повинна бути зрозумілою і точною. Якщо стандартна інформація викладається в письмовому вигляді, вона наводиться однаковим шрифтом та відображається в основному тексті реклами.

3. У рекламі щодо надання споживчого кредиту забороняється зазначати, що споживчий кредит може надаватися без документального підтвердження кредитоспроможності споживача (позичальника) або що кредит є безпроцентним чи надається під нуль процентів, іншу аналогічну за змістом та сутністю інформацію.

Стаття 8. Реальна річна процентна ставка та загальна вартість кредиту для споживача

1. Реальна річна процентна ставка обчислюється відповідно до нормативно-правових актів органів, що здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг.

2. Для цілей обчислення реальної річної процентної ставки визначаються загальні витрати за споживчим кредитом.

До загальних витрат за споживчим кредитом включаються, зокрема, платежі за додаткові та супутні послуги кредитодавця (у тому числі за ведення рахунків), які сплачуються споживачем, пов'язані з отриманням, обслуговуванням та поверненням кредиту, розраховані на дату укладення договору про споживчий кредит, які є обов'язковими для укладення договору про споживчий кредит, а також за послуги кредитного посередника (за наявності). У разі якщо витрати на додаткові чи супутні послуги кредитодавця, отримання яких є обов'язковим для укладення договору про споживчий кредит, або кредитного посередника (за наявності) не були включені до загальних витрат за споживчим кредитом, платежі за ці послуги не підлягають сплаті споживачем.

Платежі за додаткові та супутні послуги третіх осіб, пов'язані з договором про споживчий кредит, не включаються до загальних витрат за споживчим кредитом. Якщо укладення договору про надання додаткових чи супутніх послуг третіми особами є обов'язковим для отримання кредиту або для отримання кредиту на умовах, що пропонуються кредитодавцем, споживач має бути прямо проінформований про це у письмовій формі.

До загальних витрат за споживчим кредитом не включаються:

1) платежі, що підлягають сплаті споживачем у разі невиконання його обов'язків, передбачених договором про споживчий кредит;

2) платежі з оплати товарів (робіт, послуг), які споживач зобов'язаний здійснити незалежно від того, чи правочин укладено з оплатою за рахунок власних коштів споживача чи за рахунок споживчого кредиту.

3. Обчислення реальної річної процентної ставки має базуватися на припущенні, що договір про споживчий кредит залишається дійсним протягом погодженого строку та що кредитодавець і споживач виконують свої обов'язки на умовах та у строки, визначені в договорі.

Якщо договір про споживчий кредит містить умови, що дозволяють зміну процентної ставки або інших платежів за послуги кредитодавця, включених до загальних витрат за споживчим кредитом при обчисленні реальної річної процентної ставки, і така зміна не може бути визначена на момент обчислення, реальна річна процентна ставка обчислюється на основі припущення, що процентна ставка та інші платежі за послуги кредитодавця залишатимуться незмінними та застосовуватимуться протягом строку дії договору про споживчий кредит.

Стаття 9. Інформація, яка надається споживачу до укладення договору про споживчий кредит

1. Кредитодавець розміщує на своєму офіційному веб-сайті інформацію, необхідну для отримання споживчого кредиту споживачем. Така інформація повинна містити наявні та можливі схеми кредитування у кредитодавця.

Споживач перед укладенням договору про споживчий кредит має самостійно ознайомитися з такою інформацією для прийняття усвідомленого рішення.

2. До укладення договору про споживчий кредит кредитодавець надає споживачу інформацію, необхідну для порівняння різних пропозицій кредитодавця з метою прийняття ним обґрунтованого рішення про укладення відповідного договору, в тому числі з урахуванням обрання певного типу кредиту.

Зазначена інформація безоплатно надається кредитодавцем споживачу за спеціальною формою (паспорт споживчого кредиту), встановленою у [Додатку 1](#) до цього Закону, у письмовій формі (у паперовому вигляді або в електронному вигляді з накладенням електронних підписів, електронних цифрових підписів, інших аналогів власноручних підписів (печаток) сторін у порядку, визначеному законодавством) із зазначенням дати надання такої інформації та терміну її актуальності. У такому разі кредитодавець визнається таким, що виконав вимоги щодо надання споживачу інформації до укладення договору про споживчий кредит згідно з частиною третьою цієї статті.

3. Інформація, що надається кредитодавцем споживачу, зазначена у частині другій цієї статті, має містити відомості про:

1) найменування та місцезнаходження кредитодавця та його структурного підрозділу, через який надається споживчий кредит, реквізити ліцензії та/або свідоцтва про внесення кредитодавця до Державного реєстру банків чи Державного реєстру фінансових установ;

2) тип кредиту (кредит, кредитна лінія, кредитування рахунку тощо);

3) суму кредиту, строк кредитування, мету отримання та спосіб надання кредиту;

4) тип процентної ставки (фіксована, змінювана), порядок її обчислення, у тому числі порядок її зміни, а також індекси, що застосовуються для розрахунку змінюваної процентної ставки. Індекс, що застосовується для розрахунку змінюваної процентної ставки, повинен відповідати вимогам, встановленим [Цивільним кодексом України](#);

5) види забезпечення за кредитом, необхідність проведення оцінки предмета забезпечення за кредитом та про те, за чий рахунок така оцінка проводиться;

6) реальну річну процентну ставку та орієнтовну загальну вартість кредиту для споживача на дату надання інформації виходячи з обраних споживачем умов кредитування.

Якщо кредитор пропонує різні способи надання кредиту, надана споживачу інформація має містити застереження про те, що використання інших способів надання кредиту може мати наслідком застосування іншої реальної річної процентної ставки.

Якщо платежі за послуги кредитодавця, пов'язані з отриманням, обслуговуванням і поверненням кредиту, є періодичними, надана споживачу інформація має містити застереження про те, що витрати на такі послуги можуть змінюватися протягом строку дії договору про споживчий кредит;

7) необхідність укладення договорів щодо додаткових чи супутніх послуг третіх осіб, які є обов'язковими для отримання кредиту, перелік осіб, яких кредитор визначив для надання відповідних послуг (за наявності).

Споживач має бути письмово проінформований про те, що вартість послуг третіх осіб установлюється виключно такими особами, відповідно кредитор не здійснює інформування про розмір відповідних витрат та/або їх зміну протягом строку дії договору про споживчий кредит і не включає їх до розрахунку реальної річної процентної ставки та загальної вартості кредиту для споживача;

8) порядок повернення кредиту та сплати процентів за користування споживчим кредитом, включно із кількістю платежів, їх розміром та періодичністю внесення, у вигляді графіка платежів (у разі кредитування у вигляді кредитування рахунку, кредитної лінії графік платежів може не надаватися);

9) попередження про наслідки прострочення виконання зобов'язань зі сплати платежів, у тому числі розмір неустойки, процентної ставки, інших платежів, які застосовуються чи стягуються при невиконанні зобов'язання за договором про споживчий кредит;

10) порядок та умови відмови від надання та одержання кредиту;

11) порядок дострокового повернення кредиту;

12) у разі укладення договору про споживчий кредит у формі кредитування рахунку - відомості про те, що від споживача може вимагатися повне повернення суми кредиту в будь-який час, строк попередження про таку вимогу.

4. Інформація про платежі, що надається споживачу кредитодавцем відповідно до частин другої та третьої цієї статті, обов'язково має включати базу розрахунку платежів (суму, на підставі якої робиться відповідний розрахунок, зокрема суму наданого кредиту, суму непогашеного кредиту тощо).

5. У разі якщо окремі умови надання споживчого кредиту, визначені у частинах другій та третій цієї статті, діятимуть протягом частини строку користування кредитом, кредитодавець повідомляє споживача про такі умови, строк їх дії та порядок інформування про їх зміну.

6. Споживач зобов'язаний надати кредитодавцю підтвердження про ознайомлення з інформацією, надання якої передбачено частинами другою та третьою цієї статті, у письмовій формі (у паперовому вигляді або в електронному вигляді з накладенням електронних підписів, електронних цифрових підписів, інших аналогів власноручних підписів (печаток) сторін у порядку, визначеному законодавством).

7. Інформація, наведена у паспорті споживчого кредиту, викладається шрифтом одного розміру і типу та в одному форматі друку. За бажанням споживача зазначена інформація може бути надана йому на належному йому електронному носії інформації або електронною поштою.

Забороняється у будь-який спосіб ускладнювати прочитання споживачем такої інформації, у тому числі шляхом її друкування шрифтом меншого розміру, ніж основний текст, злиття кольору шрифту з кольором фону тощо.

У разі укладення за бажанням споживача договору про споживчий кредит з використанням дистанційних каналів комунікації така інформація на паперовому чи іншому носії інформації тривалого використання надається споживачу за його зверненням після укладення договору.

8. Кредитодавець на власний вибір розміщує для зацікавлених осіб у приміщеннях, де здійснюється обслуговування клієнтів, інформацію в письмовому вигляді про тарифи та умови, на яких він надає споживчі кредити, та/або розміщує таку інформацію на своєму офіційному веб-сайті.

9. На вимогу споживача кредитодавець зобов'язаний безоплатно надати йому копію проекту договору про споживчий кредит у паперовому або електронному вигляді (за вибором споживача).

Це положення не застосовується, якщо кредитодавець на момент вимоги має підстави не продовжувати або не бажає продовжувати процес укладення договору про споживчий кредит із споживачем.

10. Кредитодавець до укладення договору про споживчий кредит на вимогу споживача надає йому пояснення з метою забезпечення можливості оцінити, чи адаптовано договір до його потреб та фінансового стану, зокрема шляхом роз'яснення інформації, що надається відповідно до частин другої та третьої цієї статті, істотних характеристик запропонованих послуг та наслідків для споживача, зокрема у разі невиконання ним зобов'язань за таким договором.

Надання таких пояснень, роз'яснень, інформації в належному та зрозумілому вигляді та ознайомлення з передбаченою цією частиною інформацією підтверджуються у порядку, визначеному частиною шостою цієї статті.

11. Вимоги щодо надання інформації, встановлені у частинах першій - дев'ятій цієї статті, поширюються також на кредитних посередників, у разі якщо споживач звернувся до них.

12. У разі ненадання визначеної у цій статті інформації або надання її в неповному обсязі чи надання недостовірної інформації кредитодавець або кредитний посередник несе відповідальність у порядку та розмірі, визначених законом.

Споживач, який внаслідок ненадання йому визначеної у цій статті інформації або надання її в неповному обсязі чи надання недостовірної інформації уклав договір на менш сприятливих для себе умовах, ніж ті, що передбачені у цій інформації, має право вимагати приведення укладеного договору у відповідність із зазначеною інформацією шляхом направлення кредитодавцю відповідного письмового повідомлення. Кредитодавець зобов'язаний привести договір у відповідність з умовами, зазначеними у наданій інформації, протягом 14 днів з дати отримання такого повідомлення.

Стаття 10. Оцінка кредитоспроможності споживача

1. До укладення договору про споживчий кредит кредитодавець зобов'язаний, використовуючи свої професійні можливості, оцінити кредитоспроможність споживача, враховуючи, зокрема, строк, на який надається споживчий кредит, суму кредиту, а за потреби - доходи споживача та мету отримання кредиту. Оцінка кредитоспроможності споживача здійснюється на підставі достатньої інформації, отриманої від споживача, та, за необхідності, на основі інформації, законно отриманої з інших джерел.
2. У разі ненадання споживачем документів чи відомостей про себе та свій фінансовий стан, що вимагаються законодавством або внутрішніми документами кредитодавця, кредитодавець має право відмовити такому споживачу в укладенні договору про споживчий кредит.
3. Інформація про споживача, отримана кредитодавцем або кредитним посередником у зв'язку з укладенням, виконанням та припиненням договору про споживчий кредит, може бути передана третім особам без згоди споживача лише у випадках і порядку, передбачених законом.
4. Кредитодавець та кредитний посередник несуть відповідальність за порушення прав споживачів у сфері захисту персональних даних згідно із законом.

Стаття 11. Надання інформації протягом строку дії договору про споживчий кредит

1. Після укладення договору про споживчий кредит кредитодавець на вимогу споживача, але не частіше одного разу на місяць, у порядку та на умовах, передбачених договором про споживчий кредит, безоплатно повідомляє йому інформацію про поточний розмір його заборгованості, розмір суми кредиту, повернутої кредитодавцю, надає виписку з рахунку/рахунків (за їх наявності) щодо погашення заборгованості, зокрема інформацію про платежі за цим договором, які сплачені, які належить сплатити, дати сплати або

періоди у часі та умови сплати таких сум (за можливості зазначення таких умов у виписці), а також іншу інформацію, надання якої передбачено цим Законом, іншими актами законодавства, а також договором про споживчий кредит.

2. У разі якщо розмір майбутніх платежів і строки їх сплати не можуть бути встановлені у договорі про споживчий кредит (кредитування у вигляді кредитування рахунку, кредитної лінії тощо), споживачу також у строк, визначений цим договором, надається виписка з рахунку/рахунків (за їх наявності), у якій зазначаються: стан рахунку на певну дату, оборот коштів на рахунку за період часу, за який зроблена виписка з рахунку (з описом проведених операцій), баланс рахунку на початок періоду, за який зроблена виписка, баланс рахунку на кінець періоду, за який зроблена виписка, дати і суми здійснення операцій за рахунком споживача, застосована до проведених споживачем операцій процентна ставка, будь-які інші платежі, застосовані до проведених споживачем операцій за рахунком, та/або будь-яка інша інформація, передбачена договором про споживчий кредит.

3. У разі якщо сторони договору про споживчий кредит мають намір збільшити загальний розмір кредиту, кредитордавець зобов'язаний оцінити кредитоспроможність споживача відповідно до вимог [статті 10 цього Закону](#).

4. Якщо договором про споживчий кредит передбачена змінювана процентна ставка, кредитордавець зобов'язаний письмово повідомити споживача, поручителя та інших зобов'язаних за цим договором осіб про зміну такої ставки не пізніше як за 15 календарних днів до дати, з якої застосовуватиметься нова ставка. Таке повідомлення має містити підставу зміни розміру процентної ставки, нову процентну ставку та зазначення дати, з якої застосовуватиметься нова ставка.

Разом із повідомленням кредитордавець зобов'язаний надати споживачу новий графік платежів, у якому визначається кількість платежів, що залишаються до сплати після вступу в дію нової ставки, та у разі зміни кількості та періодичності платежів - інформацію про їх нову кількість та періодичність. Якщо визначити розмір майбутніх платежів неможливо, кредитордавець має повідомити споживача про те, що сума, яка залишилася до сплати, може змінюватися у результаті зміни процентної ставки залежно від поточного балансу поточного рахунку споживача на дату вступу в дію відповідної зміни. Якщо в результаті зміни процентної ставки змінюється розмір платежу, це має бути чітко зазначено в повідомленні.

5. Попереднє повідомлення споживача про зміну змінюваної процентної ставки не вимагається, якщо дотримано всіх таких умов:

1) договором про споживчий кредит передбачено, що інформація про зміну змінюваної процентної ставки повинна надаватися споживачу періодично у письмовій формі, і строки такого повідомлення визначені цим договором;

2) договором про споживчий кредит передбачено, що процентна ставка може змінюватися залежно від зміни погодженого сторонами індексу;

3) інформація про індекс оприлюднюється у приміщенні кредитодавця, в якому надаються послуги споживачам;

4) зміна змінюваної процентної ставки здійснюється виключно в результаті зміни погодженого сторонами індексу.

6. У разі невиконання кредитодавцем вимог, передбачених частиною четвертою цієї статті, при підвищенні процентної ставки кредитодавець не має права вимагати від споживача сплати платежів згідно з новим графіком платежів, розрахованим на підставі підвищеної процентної ставки. До дати виконання вимог, передбачених частиною четвертою цієї статті, зазначеної у відповідному повідомленні, направленому споживачу в порядку, визначеному частиною четвертою цієї статті, платежі, що залишаються до сплати, розраховуються за процентною ставкою, що діяла до дати підвищення.

У разі невиконання кредитодавцем вимог, передбачених частиною четвертою цієї статті, при зменшенні процентної ставки, що призвело до сплати споживачем зайвих грошових коштів згідно з графіком платежів, чинним до дати такого зменшення, кредитодавець здійснює зарахування надміру сплачених споживачем коштів до суми основного боргу.

7. Будь-які пропозиції кредитодавця про зміну умов договору про споживчий кредит, визначених частиною першою [статті 12 цього Закону](#) (окрім зміни змінюваної процентної ставки), повинні здійснюватися шляхом направлення кредитодавцем споживачу повідомлення в такий спосіб, що дає змогу встановити дату відправлення повідомлення. Умова договору про надання споживачеві пропозицій про зміну зазначених умов договору іншим чином, ніж таким, що дає можливість встановити дату відправлення повідомлення, є нікчемною.

Пропозиції споживачу про зміни інші, ніж зміна умов договору про споживчий кредит, визначених частиною першою [статті 12 цього Закону](#), повинні надаватися у спосіб та строки, передбачені договором про споживчий кредит.

Стаття 12. Умови договору про споживчий кредит

1. У договорі про споживчий кредит зазначаються:

1) найменування та місцезнаходження кредитодавця та кредитного посередника (за наявності), прізвище, ім'я, по батькові та місце проживання споживача (позичальника);

2) тип кредиту (кредит, кредитна лінія, кредитування рахунку тощо), мета отримання кредиту;

3) загальний розмір наданого кредиту;

4) порядок та умови надання кредиту;

5) строк, на який надається кредит;

6) необхідність укладення договорів щодо додаткових чи супутніх послуг третіх осіб, пов'язаних з отриманням, обслуговуванням та поверненням кредиту (за наявності);

7) види забезпечення наданого кредиту (якщо кредит надається за умови отримання забезпечення);

8) процентна ставка за кредитом, її тип (фіксована чи змінювана), порядок її обчислення, у тому числі порядок зміни, та сплати процентів;

9) реальна річна процентна ставка та загальна вартість кредиту для споживача на дату укладення договору про споживчий кредит. Усі припущення, використані для обчислення такої ставки, повинні бути зазначені;

10) порядок повернення кредиту та сплати процентів за користування споживчим кредитом, включно із кількістю платежів, їх розміром та періодичністю внесення, у вигляді графіка платежів (у разі кредитування у вигляді кредитування рахунку, кредитної лінії графік платежів може не надаватися);

11) інформація про наслідки прострочення виконання зобов'язань зі сплати платежів, у тому числі розмір неустойки, процентної ставки, інших платежів, які застосовуються чи стягуються при невиконанні зобов'язання за договором про споживчий кредит;

12) порядок та умови відмови від надання та одержання кредиту;

13) порядок дострокового повернення кредиту;

14) відповідальність сторін за порушення умов договору.

2. У договорі про споживчий кредит можуть бути зазначені інші умови, визначені законом та за домовленістю сторін.

3. Забороняється у будь-який спосіб ускладнювати прочитання споживачем реальної річної процентної ставки та загальної вартості кредиту для споживача, зазначених у договорі про споживчий кредит або в додатку до такого договору, у тому числі шляхом друкування його шрифтом меншого розміру, ніж основний текст, злиття кольору шрифту з кольором фону.

4. У разі укладення договору про споживчий кредит на умовах кредитування рахунку в ньому має бути передбачено, що кредитодавець має право вимагати повністю повернути суму кредиту в будь-який час із визначенням строку попередження споживача про таку вимогу.

5. Умови договору про споживчий кредит, які обмежують права споживача порівняно з правами, встановленими цим Законом, є нікчемними.

6. Споживач не зобов'язаний сплачувати кредитодавцю будь-які платежі, не зазначені у договорі про споживчий кредит.

7. Зміна умов договору про споживчий кредит можлива тільки за згодою сторін. Умова договору про споживчий кредит про можливість внесення до договору змін в односторонньому порядку є нікчемною.

Стаття 13. Форма договору про споживчий кредит

1. Договір про споживчий кредит, договори про надання додаткових та супутніх послуг кредитором і третіми особами та зміни до них укладаються у письмовій формі (у паперовому або електронному вигляді з накладенням електронних підписів, електронних цифрових підписів, інших аналогів власноручних підписів (печаток) сторін у порядку, визначеному законодавством). Кожна сторона договору отримує по одному примірнику договору з додатками до нього. Примірник договору, що належить споживачу, має бути переданий йому невідкладно після підписання договору сторонами.

Примірник укладеного в електронному вигляді договору про споживчий кредит та додатки до нього надаються споживачу у спосіб, що дозволяє встановити особу, яка отримала примірник договору та додатків до нього, зокрема шляхом направлення на електронну адресу або іншим шляхом з використанням контактних даних, зазначених споживачем під час укладення договору про споживчий кредит.

Обов'язок доведення того, що один з оригіналів договору (змін до договору) був переданий споживачу, покладається на кредитодавця.

Стаття 14. Укладення договору про споживчий кредит

1. Договір про споживчий кредит укладається в порядку, визначеному цивільним законодавством України з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. Визначення кредитором можливості укладення договору про споживчий кредит здійснюється на підставі відповідного запиту (заяви) споживача, у тому числі з використанням засобів дистанційного зв'язку, та оцінки кредитоспроможності споживача.

Кредитодавцю забороняється встановлювати плату за розгляд запиту (заяви) про укладення договору про споживчий кредит.

3. У разі відмови кредитодавця від укладення договору про споживчий кредит на підставі інформації, отриманої з офіційних джерел, визначених законодавством, зокрема з бюро кредитних історій, споживачу безоплатно надається відповідна інформація із зазначенням таких джерел, за його бажанням - у письмовій формі.

4. Не вважається пропозицією укласти договір про споживчий кредит застереження про можливість надання кредиту під час придбання товару (послуги).

5. Забороняється вимагати від споживача укладення договору про споживчий кредит як обов'язкової умови придбання будь-яких товарів чи послуг у кредитодавця або у його спорідненої чи пов'язаної особи.

Стаття 15. Право споживача на відмову від договору про споживчий кредит

1. Споживач має право протягом 14 календарних днів з дня укладення договору про споживчий кредит відмовитися від договору про споживчий кредит без пояснення причин, у тому числі в разі отримання ним грошових коштів.

2. Про намір відмовитися від договору про споживчий кредит споживач повідомляє кредитодавця у письмовій формі (у паперовому або електронному вигляді з накладенням електронних підписів, електронних цифрових підписів, інших аналогів власноручних підписів (печаток) сторін у порядку, визначеному законодавством) до закінчення строку, встановленого частиною першою цієї статті.

Якщо споживач подає повідомлення не особисто, воно має бути засвідчене нотаріально або подане і підписане представником за наявності довіреності на вчинення таких дій.

3. Протягом семи календарних днів з дати подання письмового повідомлення про відмову від договору про споживчий кредит споживач зобов'язаний повернути кредитодавцю грошові кошти, одержані згідно з цим договором, та сплатити проценти за період з дня одержання коштів до дня їх повернення за ставкою, встановленою договором про споживчий кредит.

4. Споживач не зобов'язаний сплачувати будь-які інші платежі у зв'язку з відмовою від договору про споживчий кредит.

5. Відмова від договору про споживчий кредит є підставою для припинення договорів щодо додаткових чи супутніх послуг, що були визначені як обов'язкові для отримання кредиту, укладених споживачем. Кредитодавець або третя сторона зобов'язані повернути споживачу кошти, сплачені ним за такі додаткові чи супутні послуги, не пізніше як протягом 14 календарних днів з дня подання письмового повідомлення про відмову від договору про споживчий кредит, якщо такі послуги не були фактично надані до дня відмови споживача від договору про споживчий кредит у порядку, визначеному законодавством.

6. Право на відмову від договору про споживчий кредит не застосовується щодо:

1) договорів про споживчий кредит, виконання зобов'язань за якими забезпечено шляхом укладення нотаріально посвідчених договорів (правочинів);

2) споживчих кредитів, наданих на придбання робіт (послуг), виконання яких відбулося до закінчення строку відмови від договору про споживчий кредит, встановленого частиною першою цієї статті.

Стаття 16. Дострокове повернення кредиту

1. Споживач має право в будь-який час повністю або частково достроково повернути споживчий кредит, у тому числі шляхом збільшення суми періодичних платежів. Договором про споживчий кредит може бути передбачено обов'язок повідомлення кредитодавця про намір дострокового повернення споживчого кредиту з оформленням відповідного документа.

Якщо споживач скористався правом повернення споживчого кредиту шляхом збільшення суми періодичних платежів, кредитодавець зобов'язаний здійснити відповідне коригування зобов'язань споживача у бік їх зменшення та на вимогу споживача надати йому новий графік платежів. Договором про споживчий кредит може встановлюватися порядок дострокового повернення споживчого кредиту з урахуванням положень частини третьої цієї статті.

2. Споживач у разі дострокового повернення споживчого кредиту сплачує кредитодавцю проценти за користування кредитом та вартість усіх послуг, пов'язаних з обслуговуванням та погашенням кредиту, за період фактичного користування кредитом.

3. Кредитодавцю забороняється відмовляти споживачу в прийнятті платежу у разі дострокового повернення споживчого кредиту.

Кредитодавцю забороняється встановлювати споживачу будь-яку плату, пов'язану з достроковим поверненням споживчого кредиту. Умова договору про споживчий кредит, що передбачає сплату споживачем будь-якої плати у разі дострокового повернення споживчого кредиту, є нікчемною.

4. У разі затримання споживачем сплати частини споживчого кредиту та/або процентів щонайменше на один календарний місяць, а за споживчим кредитом, забезпеченим іпотекою, та за споживчим кредитом на придбання житла - щонайменше на три календарні місяці кредитодавець має право вимагати повернення споживчого кредиту, строк виплати якого ще не настав, в повному обсязі, якщо таке право передбачене договором про споживчий кредит.

Кредитодавець зобов'язаний у письмовій формі повідомити споживача про таку затримку із зазначенням дій, необхідних для усунення порушення, та строку, протягом якого вони мають бути здійснені.

Якщо кредитодавець відповідно до умов договору про споживчий кредит вимагає здійснення платежів, строк сплати яких не настав, або повернення споживчого кредиту, такі платежі або повернення споживчого кредиту здійснюються споживачем протягом 30 календарних днів, а за споживчим кредитом, забезпеченим іпотекою, та за споживчим кредитом на придбання житла - 60 календарних днів з дня одержання від кредитодавця повідомлення про таку вимогу. Якщо протягом цього періоду споживач усуне порушення умов договору про споживчий кредит, вимога кредитодавця втрачає чинність.

Стаття 17. Реструктуризація зобов'язань за договором про споживчий кредит

1. Кредитодавець має право проводити за погодженням із споживачем реструктуризацію зобов'язань за договором про споживчий кредит.

Реструктуризація зобов'язань за договором про споживчий кредит - це зміна істотних умов договору про споживчий кредит, що здійснюється кредитодавцем на договірних умовах із споживачем і впливає на умови та/або порядок повернення такого кредиту.

Стаття 18. Відступлення права вимоги за договором про споживчий кредит

1. Відступлення права вимоги за договором про споживчий кредит здійснюється відповідно до цивільного законодавства.

Стаття 19. Черговість погашення вимог за договором про споживчий кредит

1. У разі недостатності суми здійсненого платежу для виконання зобов'язання за договором про споживчий кредит у повному обсязі ця сума погашає вимоги кредитора у такій черговості:

1) у першу чергу сплачуються прострочена до повернення сума кредиту та прострочені проценти за користування кредитом;

2) у другу чергу сплачуються сума кредиту та проценти за користування кредитом;

3) у третю чергу сплачуються неустойка та інші платежі відповідно до договору про споживчий кредит.

Стаття 20. Договори про надання додаткових чи супутніх послуг

1. Укладення договору про споживчий кредит може бути пов'язано з необхідністю отримання споживачем додаткових чи супутніх послуг кредитодавця або третіх осіб.

2. До договорів про надання додаткових чи супутніх послуг, зокрема, належать:

1) договір оцінки майна споживача з метою визначення його кредитоспроможності;

2) договір оцінки майна споживача, що використовується для забезпечення виконання ним зобов'язань за договором про споживчий кредит;

3) договір страхування та інші договори, що укладаються для забезпечення виконання споживачем зобов'язань за договором про споживчий кредит;

4) договір відкриття банківського рахунку, необхідного для отримання чи обслуговування наданого кредиту;

5) договори про надання нотаріальних та інших додаткових чи супутніх послуг у разі, якщо вони необхідні для укладення договору про споживчий кредит.

3. Споживач має право укласти договір про надання додаткових чи супутніх послуг з обраною ним третьою особою, включеною до переліку тих, які відповідають вимогам кредитодавця (за наявності такого переліку), крім випадків, коли відповідну послугу може надати лише кредитодавець. Перелік третіх осіб, які відповідають вимогам кредитодавця, розміщується на офіційному веб-сайті кредитодавця або на інформаційних стендах, доступ до яких є вільним для споживачів, у всіх приміщеннях кредитодавця, включаючи філії та відділення, що здійснюють споживче кредитування. На вимогу споживача такий перелік має бути наданий йому в письмовій чи електронній формі за його вибором.

Кредитодавець у встановленому ним порядку має право визначати перелік третіх осіб, які відповідають його вимогам та можуть надавати споживачам додаткові чи супутні послуги, пов'язані з укладенням договору про споживчий кредит. Кредитодавець на своєму офіційному веб-сайті зобов'язаний забезпечити оприлюднення, вільний доступ та своєчасне оновлення інформації про вимоги до осіб, які надають додаткові та супутні послуги, та до відповідних договорів, що приймаються кредитодавцем у якості забезпечення за кредитом та/або укладення яких є умовою надання (подальшого обслуговування) кредиту, а також розмістити на ньому правила співпраці кредитодавця з такими особами.

4. Кредитодавцю забороняється пов'язувати укладення договору про споживчий кредит з вимогою укладення договорів про надання додаткових чи супутніх послуг із конкретною третьою особою.

Якщо визначений кредитодавцем перелік третіх осіб, які можуть надавати споживачам додаткові чи супутні послуги, пов'язані з укладенням договору про споживчий кредит, включає менше трьох осіб для кожного виду послуг, споживач має право самостійно обрати особу, яка може надавати споживачам відповідні додаткові чи супутні послуги, серед осіб, не включених до переліку, визначеного кредитодавцем.

5. У разі розірвання споживачем договору про надання додаткових чи супутніх послуг, який є обов'язковим для укладення договору про споживчий кредит, та неукладення протягом 15 календарних днів нового договору про надання таких самих послуг з особою, що відповідає вимогам кредитодавця, та з урахуванням вимог частини четвертої цієї статті, кредитодавець має право вимагати дострокового виконання зобов'язань за договором про споживчий кредит.

Стаття 21. Особливості відповідальності споживача за договором про споживчий кредит

1. Споживач, який порушив своє зобов'язання щодо повернення кредиту та процентів за ним, має відшкодувати кредитодавцю завдані цим збитки відповідно до закону з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

2. У договорах про споживчий кредит пеня за невиконання зобов'язання щодо повернення кредиту та процентів за ним не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня, та не може бути більшою за 15 відсотків суми простроченого платежу.

Сукупна сума неустойки (штраф, пеня), нарахована за порушення зобов'язань споживачем на підставі договору про споживчий кредит, не може перевищувати половини суми, одержаної споживачем за таким договором, і не може бути збільшена за домовленістю сторін.

Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.

2. Дія цього Закону поширюється на договори про споживчий кредит, укладені після дня набрання чинності цим Законом.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у [Цивільному кодексі України](#) (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356):

абзац перший частини першої статті 534 доповнити словами "або законом";

абзац другий частини другої статті 551 доповнити словами "якщо таке збільшення не заборонено законом";

у статті 1056-1:

частину другу доповнити словами "на дату укладення договору";

у частині третій слово "банком" замінити словом "кредитором", а слово "банку" - словом "кредитора";

доповнити частиною сьомою такого змісту:

"7. Особливості застосування змінюваної процентної ставки за договором про надання споживчого кредиту встановлюються законом";

2) частину другу статті 60 [Закону України "Про банки і банківську діяльність"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30; 2007 р., № 33, ст. 440) доповнити пунктом 9 такого змісту:

"9) інформація про фізичну особу, яка має намір укласти договір про споживчий кредит, отримана під час оцінки її кредитоспроможності";

3) у [Законі України "Про захист прав споживачів"](#) (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84; 2012 р., № 21, ст. 197):

пункт 23 частини першої статті 1 виключити;

текст статті 11 викласти в такій редакції:

"1. Цей Закон застосовується до відносин споживчого кредитування у частині, що не суперечить Закону України "Про споживче кредитування".

4. Кабінету Міністрів України до дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

5. Національному банку України та Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, до дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, які встановлюють вимоги до кредитних посередників, вимоги до діяльності кредитних посередників, а також порядок доручення фінансовими установами третім особам здійснення ідентифікації та верифікації клієнта (споживача).

Додаток 1

Паспорт споживчого кредиту

Інформація, яка надається споживачу до укладення договору про споживчий кредит (Стандартизована форма)

1. Інформація та контактні дані кредитодавця	
Найменування кредитодавця та його структурного або відокремленого підрозділу, в якому поширюється інформація	
Місцезнаходження кредитодавця та адреса структурного або відокремленого підрозділу, в якому поширюється інформація	

Ліцензія/Свідоцтво	[реквізити ліцензії та/або свідоцтва про внесення кредитодавця до Державного реєстру банків чи Державного реєстру фінансових установ]
Номер контактного телефону	
Адреса електронної пошти	
Адреса офіційного веб-сайту	
2. Інформація та контактні дані кредитного посередника*	
Найменування кредитного посередника	
Місцезнаходження	
Номер контактного телефону	
Адреса електронної пошти	
Адреса офіційного веб-сайту*	
3. Основні умови кредитування з урахуванням побажань споживача	
Тип кредиту	[кредит, кредитна лінія, кредитування рахунку (овердрафт) тощо]
Сума / ліміт кредиту, грн.	
Строк кредитування	[може встановлюватися в роках, місяцях, днях]
Мета отримання кредиту	
Спосіб та строк надання кредиту	[готівковим/безготівковим шляхом]
Можливі види (форми) забезпечення кредиту	
Необхідність проведення оцінки забезпечення кредиту	[так/ні та за чий рахунок буде проводитися]
Мінімальний розмір власного платежу (фінансової участі) споживача за умови отримання кредиту на придбання товару/роботи/послуги, %	
4. Інформація щодо реальної річної процентної ставки та орієнтовної загальної вартості кредиту для споживача	
Процентна ставка, відсотків річних	
Тип процентної ставки	[фіксована, змінювана]
Порядок зміни змінюваної процентної ставки	[порядок обчислення, індекси, які застосовуються]
Платежі за додаткові та супутні послуги кредитодавця, обов'язкові для укладання договору, грн.:	[зазначаються розмір платежу та база його розрахунку]
1.	
2.	
....	
Застереження: витрати на такі послуги можуть змінюватися протягом строку дії договору про споживчий кредит	[якщо платежі за послуги кредитодавця, пов'язані з отриманням, обслуговуванням і поверненням кредиту, є періодичними]
Платежі за послуги кредитного посередника, що підлягають сплаті споживачем, грн.*	
Загальні витрати за кредитом, грн.	

Орієнтовна загальна вартість кредиту для споживача за весь строк користування кредитом (у т.ч. тіло кредиту, відсотки, комісії та інші платежі), грн.	
Реальна річна процентна ставка, відсотків річних	
<p>Застереження: наведені обчислення реальної річної процентної ставки та орієнтовної загальної вартості кредиту для споживача є репрезентативними та базуються на обраних споживачем умовах кредитування, викладених вище, і на припущенні, що договір про споживчий кредит залишатиметься дійсним протягом погодженого строку, а кредитордавець і споживач виконають свої обов'язки на умовах та у строки, визначені в договорі.</p> <p>Реальна річна процентна ставка обчислена на основі припущення, що процентна ставка та інші платежі за послуги кредитодавця залишатимуться незмінними та застосовуватимуться протягом строку дії договору про споживчий кредит.</p> <p>Застереження: використання інших способів надання кредиту та/або зміна інших вищезазначених умов кредитування можуть мати наслідком застосування іншої реальної річної процентної ставки та орієнтовної загальної вартості кредиту для споживача.</p>	
5. Порядок повернення кредиту	
Кількість та розмір платежів, періодичність внесення	[надається у вигляді графіку платежів, у якому визначаються кількість, розмір платежів та періодичність їх внесення, за виключенням кредитування у вигляді кредитування рахунку, кредитної лінії, коли графік платежів може не надаватися]
6. Додаткова інформація*	
Додаткові та супутні послуги третіх осіб, обов'язкові для отримання кредиту:	[зазначається необхідність отримання відповідної послуги. За наявності переліку осіб, яких кредитордавець визначив для надання таких послуг, такий перелік може зазначатися тут або може надаватися посилання на веб-сайт, де він розміщений]
послуги нотаріуса	[так/ні, перелік осіб за наявності]
послуги оцінювача	[так/ні, перелік осіб за наявності]
послуги страховика	[так/ні, перелік осіб за наявності]
.....	[зазначаються інші обов'язкові послуги, за наявності]
Наслідки прострочення виконання та/або невиконання зобов'язань за договором про споживчий кредит:	[зазначаються розмір платежу, база його розрахунку та умови його застосування]
пеня	
штрафи	
процентна ставка, яка застосовується при невиконанні зобов'язання щодо повернення кредиту	
інші платежі	
7. Інші важливі правові аспекти	
Споживач має право безкоштовно отримати копію проекту договору про споживчий кредит у письмовій чи електронній формі за своїм вибором. Це положення не	

застосовується у разі відмови кредитодавця від продовження процесу укладання договору зі споживачем.

Споживач має право відмовитися від договору про споживчий кредит протягом 14 календарних днів у порядку та на умовах, визначених Законом України "Про споживче кредитування".	[так/ні]
---	----------

Споживач має право достроково повернути споживчий кредит без будь-якої додаткової плати, пов'язаної з достроковим поверненням. Договором про споживчий кредит може бути встановлений обов'язок повідомлення кредитодавця про намір дострокового повернення споживчого кредиту з оформленням відповідного документа.

Умови договору про споживчий кредит можуть відрізнятися від інформації, наведеної в цьому Паспорті споживчого кредиту, та будуть залежати від проведеної кредитодавцем оцінки кредитоспроможності споживача з урахуванням, зокрема, наданої ним інформації про майновий та сімейний стан, розмір доходів тощо.

Дата надання інформації: ДД/ММ/РРРР	Ця інформація зберігає чинність та є актуальною до: ДД/ММ/РРРР
-------------------------------------	--

--	--

Підпис кредитодавця:	ПІБ, підпис
----------------------	-------------

--	--

Підтверджую отримання та ознайомлення з інформацією про умови кредитування та орієнтовну загальну вартість кредиту, надані виходячи із обраних мною умов кредитування.

Підтверджую отримання мною всіх пояснень, необхідних для забезпечення можливості оцінити, чи адаптовано договір до моїх потреб та фінансової ситуації, зокрема шляхом роз'яснення наведеної інформації, в тому числі суттєвих характеристик запропонованих послуг та певних наслідків, які вони можуть мати для мене, в тому числі в разі невиконання мною зобов'язань за таким договором.

--	--

Підпис споживача:	Дата, ПІБ, підпис.
-------------------	--------------------

--	--

* Інформація заповнюється за наявності.